

Tuonilmaisiiin ovat siirtyneet

Isä Akaki kuollut

Suomen ja Pohjoismaiden vanhin asukas munkki Akaki kuoli Uuden Valamon luostarissa Heinävedellä 31.1.1984. Isä Akaki, maallikkonimeltään Andrei Kutznetsov oli 110-vuotias. Vologdan läänissä Venäjällä talonpoikaisperheessä 17. lokakuuta 1873 syntynyt Akaki oli myös Petsamon luostarin viimeinen kilvoittelija ja tiettävästi vanhin Suomen ortodoksisissa luostareissa koskaan elänyt munkki.

Pyhän Trifonin perustamaan Petsamon Pyhän Kolminaisuuden luostariin isä Akaki tuli vuonna 1898. Tätä ennen hän vietti muutamia vuosia Viananmeren saarella oleessa kuuluisassa Solovetskin luostarissa.

Viime sotien vuoksi Petsamon viimeiset munkit siirtyivät Uuteen Valamoon Heinävedelle vuonna 1942. Tuolloin heitä oli vajaat 20. Uudessa Valamossa Petsamon luostari jatkoi elämäänsä itsenäisenä luostariyksikkönä, jonka ainoa asukas oli kuolemaansa asti isä Akaki.

Kuolemaansa asti isä Akaki osallistui kerran viikossa pyhään ehtoolliseen luostarin kirkossa. Hänen näkönsä oli loppuun asti hyvä, eikä hän käyttänyt mitään lääkkeitä.

Kaikkien aikojen vanhin

Munkki Akaki oli Suomen kaikkien aikojen vanhin rekisteröity asukas. Kaikkien aikojen toiseksi vanhin oli helsinkiläinen Amalia Wallenius, joka kuoli vuonna 1975. Hän oli kuollessaan 107 vuotta 7 kuukautta 16 päivää vanha.

Munkki Akakin kuoleman jälkeen Suomen vanhin asukas on Matilda Honka Turusta. Hän täyttää helmikuussa 107 vuotta. Toiseksi vanhin on naantalilainen Fanny Nystrom, joka täyttää syyskuussa 106 vuotta.

Piispa Aleksis kuollut

Joensuun piispa Aleksis kuoli Joensuussa 22. 1.1984. Joensuun piispaksi Aleksis valittiin maaliskuussa 1980, jolloin hänestä tuli kirkkokunnan neljäs piispa.

Piispa Aleksis pidettiin hengeltään nöyränä, valamolaisen munkkiperinteen edustajana. Seurakuntalaistensa keskuudessa hän oli sangen pidetty ja kunnioitettu.

Piispa Aleksis, maallikkonimeltään Pertti Rantala, oli syntynyt Liperissä 13. 4.1941. Päästötodistuksen ortodoksisesta pappisseminaarista hän sai 1966, opiskeli kasvatustieteitä, venäjän kieltä ja kirjallisuutta Joensuun korkeakoulussa ja teki opintomatkoja mm. Ranskaan, Venäjälle, Kreikkaan, Turkkiin ja Jugoslaviaan. 1982 hän oli ortodoksisen kirkon edustajana Sveitsissä pyhää synodiaa valmistelevalle kokoukselle. — Hänet haudattiin Valamon luostarin hautausmaahan 25. p:nä tammikuuta.

Kauppaneuvos Severi Saarinen kuoli 15. elokuuta. Hän oli syntynyt Sortavalassa 23.3. 1905 ja valmistui ekonomiksi 1928.

Saarinen toimi viimeksi Rautatiekirjakauppa Oy:n toimitusjohtajana 1955—71. Kauppaneuvoksen arvonimen hän sai 1958 ja kauppätieteiden kunniaohtori hän oli vuodesta 1981.

Saarinen osallistui innokkaasti mieskuorotoimintaan. Hän toimi Ylioppilaskunnan Laulajien puheenjohtajana 1933, Laulu-Miesten puheenjohtajana 1955—61 ja oli Laulu-Miesten kunniapuheenjohtaja.

Severi Saarinen oli lämminhenkinen karjalainen, hienotunteinen vaatimaton, aito ja eli aktiivisesti loppuun asti.

Fevronia Kudjoi os. Lesijev haudan lepoon Valamossa

Tunkuan pitäjän Koivuniemen kylässä 8. 6.1899 syntynyt Fevronia (Helmi) K u d j o i os. Lesijev kuoli Porissa 4. 1.1984. Hänet tunnettiin ahkerana kirkkoihmisenä ja luostareissa kävijänä. Nuoruudessaan hän suunnitteli luostariin menoa, mutta elämänvaiheet olivat toiset. Sotien jälkeen asuinpaikaksi tuli Pori. Yhdessä toisten Satakunnan ortodoksien Fevronia Kudjoi sai vuosien odotuksen jälkeen iloita oman rukoushuoneen saamisesta Poriin. Myös pojanpojan liittyminen ort. kirkkoon oli tälle kirkkoansa syvästi rakastavalle vanhukselle suuren ilon aihe.

Vainajan toivomuksesta hänet siunattiin Valamon luostarissa ja kätettiin sen hautausmaahan. Kirkon ja Karjalan perinteet olivat vainajalle rakkaat. Niinpä ne oli pyritty ottamaan huomioon hautauksessakin. Vainaja lepäsi avoimessa valkeassa arkussa pyhäpuku päällä ja valkea huivi päässä. Otsaa kiersi vanhurskauden sepeleitä kuvaava otsanauha. Katepalttina päälle oli asetettu pieni ikoni, jota jäähyväisiä jättävät suutelivat. Vainajien pöydälle oli asetettu pieneen astiaan keitettyä riisiä ja rusinoita. Tämä ns. vainajien riisi (kutja) nautittiin haudalta tultua muistoaterian alussa. Karjalaistyylinen katosristi oli myös jo valmiina haudalle pystytettäväksi.

Samana viikonloppuna Valamossa vietettiin ortodoksisten nuorten kirkkolaulupäiviä. Suuri nuorten joukko oli mukana myös siunauspalveluksessa. Nuorten laulaessa palveluksen tämä muodostui erityisen mielinpainuvaksi. — IP

Apteekkari Veikko S o t k a kuoli 9. 1. Tampereella. Hän oli syntynyt Kemissä 4. 9.1927. Suku on kotoisin Viena-Karjalasta. Hän valmistui farmaseutiksi 1953, proviisoriksi 1958 ja toimi proviisorina Muhoksen apteekissa 1958—1959.

Pohjolan Rohdos Oy:n varastopäällikkönä Oulussa Veikko Sotka oli vuodesta 1959 ja 1961 hänet nimitettiin lääketehdas Medipolar Oy:n ensimmäiseksi toimitusjohtajaksi. Tässä tehtävässä hän oli vuoteen 1972. Ikaalisten apteekkioikeudet hän sai 1972 ja viimeisen vuoden ajan hän oli Tampereella Hervannan apteekkarina.

Veikko Sotka oli mm. Suomen Lääketeollisuusyhdistyksen hallituksen jäsen 1965—1972. Niinikään hän toimi Medipolarin tieteellisen neuvottelukunnan puheenjohtajana sekä Lääketukku Oy:n ja Farnos Oy:n hallintoneuvoston jäsenenä.

Yleisesikuntaeversti Reino Richard S i m o n e n kuoli 23.12. 1983. Hän oli syntynyt Viipurissa 19.8. 1913. Simonen suoritti upseeritutkinnon kadettikoulussa 1939, yleisesikuntaupseerin tutkinnon sotakorkeakoulussa 1952 ja

kävi lisäksi useita sotilasalan erikoiskursseja. Everstiksi hänet ylennettiin 1968.

Talvisotaan Simonen otti osaa nuorempana upseerina ja komppanian päällikkönä Karjalan Kannaksella. Jatkosodan aikana hän oli komppanian päällikkönä ja pataljoonan komentajana jalkaväkirykmentti 5:ssä Kannaksella, Aunuksessa ja Maaselällä.

Sotien jälkeen Simonen toimi eri tehtävissä, mm. Turun pohjoisen sotilaspiirin toimistopäällikkönä 1957—60, Hämeen sotilasläänin esikunnan esikuntapäällikkönä 1960—64 ja Turun pohjoisen sotilaspiirin päällikkönä 1964—68.

Simonen toimi aktiivisesti karjalaisseurojen johtohenkilönä niin Turussa kuin Hämeenlinnassakin.

Säveltäjä Jaakko Johannes P u l l i kuoli 23.12. 1983 Lahdessa. Hän oli syntynyt 31.5. 1906 Sortavalan maalaiskunnassa. Nuoruusvuosinaan hän opiskeli mm. A. Glazunovin ja Ilmari Krohnin johdolla, mutta säveltäjänä hän oli lähinnä itseoppinut. Pulli sävelsi sekä vakavaa että kevyttä musiikkia. Parhaiten tunnettu lienee hänen sävellyksistään foksi Puuseppää aina tarvitaan vuodelta 1920. Se on suosittu edelleenkin.

Pullin vakavista sävellyksistä on mainittava Balladi Karjalalle, Aunukselaisäidin kehtolaulu, Sankarihymni, Hakapeliitit, Juhlasoitto ja g-mollisinfonia.

Jaakko Pulli.

Maria J o k i n e n kuoli Joensuussa 15.12.1983. Hän oli syntynyt Salmissa 29. 6.1893.

Heikki A h o n e n kuoli Oulussa 9.11.1983. Hän oli kotoisin Vienen-Karjalasta, syntynyt Pistojärvellä 25. 8.1914.

Maanmittausinsinööri Paavo L e h i k o i n e n kuoli 12. 1.1984 Kiteellä. Hän oli syntynyt Sortavalan maalaiskunnassa 1905. Ylioppilaaksi Lehikoinen kirjoitti Sortavalan lyseosta 1923, valmistui kansakoulunopettajaksi Sortavalan seminaarin hospitanttiluokalta 1925 ja diplomi-insinööriksi 1929. Hän toimi sittemmin maanmittausinsinöörinä ensin Kuopion läänissä ja vuodesta 1960 Pohjois-Karjalan läänissä.

Lehikoinen osallistui aktiivisesti kunnallispolitiikkaan Kiteellä, oli Kiteen reserviupseerikerhon perustajajäsen ja toimi Kiteen nuorisoseuran esimiehenä. — Talvi- ja jatkosotaan Lehikoinen osallistui mm. Rukajärven suunnalla. Hänet ylennettiin kapteeniksi 1942.